

նապէս 1181^{ին} 1) ուկիոս Գ. կամ 1) ու-
սիոս պապը խոյր խրկեց Գրիգոր Տղայ
կաթուղիկոսին : Խիսիթար Գրօշ աս
խոյրը Ետք ալ կ'անուանէ :

ԲԱՐՈՅՑԱԿԱՆ

ԽԵՂԱՑԻ ԽՈՍՔԵՐ ՈՒ ԶՈՒՄՐՁԱՎԱՐ ԴԻՊՈՒԱՆՆԵՐ

Պարտիւ ինչուան Երբ պարտիւ է :

ԽԱՐԴՈՒՆ մէկը ձի մը գնելու կ'ըլ-
լայ , քսանըհինդ ոսկի կ'ուզեն : 1 աւ-
է , կ'ըսէ ձիուն տիրոջը . տասնըհին-
դը կանխիկ կուտամ , մնացածը պարտ-
քըս ըլլայ հրամանքիդ : Ձիուն տէրը
կը հաւանի . քանի մը օրէն կ'երթայ
մնացած տասըր ոսկին առնելու : “ Այն ,
ատ չեղաւ , կ'ըսէ ձին գնողը . խօսքեր-
նուս վրայ կենանք . ես ինչ ըսի քե-
զի . մնացածը պարտքս ըլլայ ըսի .
հիմա վճարեմ նէ ինչպէս պարտքս
կրնայ ըլլալ ” :

Խիսիւաբէլ չարեա :

Ի՞ր պատիւը գիտցող մարդուն մէկը
տրտում տխուր կ'երթայ եղեր փողո-
ցէն . մէկը դիմացը կ'ելլէ , ինչ ունիս
բարեկամկ'ըսէ . պատասխան կուտայ
մէկալը թէ “ Պարտք ունիմ , ստակ
չունիմոր վճարեմ ” : — “ Այն կ'ըսէ
մէկալը , ան ալ թող պարտքընտէրդ
մտմտա ” :

Խաբէլ ուղղին խաբուիլը զուարձալի է :

ԽԱՐԴԸԸԸ հաւնոցի մը հաւերը
բարձր տեղ մը թառած կը տեսնէ ,
կընայի որ սուտումուտ խօսքերով ա-
նոնց քովը մօտենայ : “ Ձեզի մեծ ա-
ւետիս ունիմ տալու կ'ըսէ . բոլոր
կենդանիները մեծ ժողովք մը ըրին ,
որոշեցին որ մէջելնին ասկէ ետքըսէր
ու խաղաղութիւն ըլլայ . եկէք մենք
ալ հաշտուինք իրարու հետ ու ասկէ

ետե եղբօր պէս ապրինք „ : Խքազա-
ղը աղուեսէն բարեկամիտ , վերկ'ելլ-
է կը շտկուի ու մէյմը չորս դին կը
նայի : — “ Խնչ նայեցար , կ'ըսէ ա-
ղուեսը „ : — Խնչ պիտի նայիմ , կ'ը-
սէ աքաղաղը . ահա երկու հատ շուն
դէպ 'ի հոս կուգան „ : Խզուէսը աս
լսելուն պէս՝ կը ձգէ կը փախչի : “ Այն
կ'ըսէ աքաղաղը , ուր բարեւ . սէր ու
խաղաղութիւնը կենդանիները „ :
Խզուէսը վազելու ժամանակը պա-
տասխանը կուտայ թէ “ Խտ շները
կարծեմ դեռ չեն իմացած „ :

Խին լուսնիւն խռնաբհութիւնն չէ :

ԶԱՓԱՒՈՐ բան սորված երիտա-
սարդ մը ուսումնական ժողովի մը
մէջ գտնուելով ամենեին բան մը չխօ-
սիր : Հայրը կը հարցընէ ասոր առան-
ձին , ինչու համար մէկ քանի բան ալ
դուն չխօսեցար որ անուն ընէիր կ'ը-
սէ : Պատասխան կուտայ երիտասար-
դը , “ Ա ախցայ կ'ըսէ , որ ըլլայ թէ
յանկարծ ելլեն՝ չգիտցած բանս ալ
հարցընեն ” :

Խիւղջ ժաղագալարութիւն :

Խ զիւովակոս ժդ կաղղիոյ թա-
գաւորը ոտանաւոր մը շարադրած
ըլլալով Պուալը բանաստեղծին կը
ցուցընէ , “ Խնչպէս է աս գրուածքս ” ,
կ'ըսէ : Պուալը կը կարդայ ոտանա-
ւորն ու “ Տէր արքայ , կ'ըսէ , բան
չկայ որ անկարելի ըլլայ հրամանոցդ .
ուզեր էք գէշ ոտանաւոր շինել , յա-
ջողեր է ” :

Խլան բարեկամութիւն :

ԽԱՐԴՈՒՆ մէկը կ'ըսէ եղեր . “ Խր-
կու հոգւոյ բարեկամութիւնէն ետ
կեցեր եմ , մէյմէկ պատճառով . վասն
զի մէկը ոչ երբէք իր վրայ բան մը
զուրցած էր ինձի . մէկան ալ իմվրաս
ոչ երբէք բան մը ըսած էր ինձի ” :